

Balans och symmetri för att hitta spänst och harmoni!

06 september 2017

ÖVRIGT. Nu är EM i ridsport över. Vilka fantastiska hästar och vilka duktiga ryttare vi fick se i Göteborg! Ridbarheten hos dagens dressyrhästar har verkligen utvecklats i positiv riktning.

1997 arrangerade Kinda Häst en exteriörbedömningskurs med Hans Barkevall, Kalmar, som gäst. Det var en mycket givande kurs. Hans Barkevall nämnde då att om 10 år kommer dagens bästa hästar att vara medelbra... Och så kom överrörliga Totilas, som under sin skickliga ryttare Edvard Gall kunde fungera väldigt bra. Jag var dock orolig över vilka problem denna typ av överrörlighet kunde leda till hos den vanliga hästen och med den vanliga ryttaren och skrev artiklar om detta. Denna överrörlighet attraherade tydligen en del även senare för förra året läste jag en artikel i Ridsport, vilken tog upp en ny trav – ”the one-legged trot”! De engelska framgångarna vid OS i London 2012 med bl.a. Charlotte Dujardin – Valegro tycktes inte ha påverkat vår syn på hästens form! Och så började man fundera på att korta ner dressyrprogrammen för att få dessa mer publikvänliga (?) genom att visa rörelserna endast åt det ena hållet. I och för sig är det inte så många sporter, som visar rörelser åt båda hållen. Men inom ridsporten brukar man ju jobba med ”rakriktningen”, om inte annat så för att få en hållbar häst.

Vid 2017 års EM fick vi se välbalanserade, liksidiga och spänstiga hästar som med lätthet kunde samla sig, långa på steget och utföra rörelserna åt båda hållen i stort sett lika bra. Nu förstår jag vad Hans Barkevall menade 1997! Lite ”Usain Bolt-känsla”.

EM-dressyren visade många ryttare, som satt väldigt bra. De följde och inverkade så fint på sina hästar. Jag blev väldigt glad inombords! Men varför envisas man med att demonstrera en felaktig lodrät sits även på TV? ”Axel – höft – häl”-sitsen borde ersättas med ”örsnibb – axel – höft – yttre fotknölen”-sitsen. Den lodräta sitsen ska dessutom kompletteras med den symmetriska sitsen. Riktigt spännande och oerhört svårt! För över 2000 år sedan beskrev den grekiske kavalleristen och författaren Xenophon den lodräta sitsen! Den välkända amerikanskan Sally Swift (författare till böckerna ”Ett med hästen”, 1985, och ”Centrerad ridning”, 2002), som vi fick glädjen att få bjuda hit till Sverige 1989, poängterade att hon inte kommit på något nytt i sin syn på ryttarens sits. Men hennes finurliga bildspråk var genialt (min kommentar). Hon framhöll också en tänkvärd åsikt. ”Inte ens de främsta ryttarna och instruktörerna med sin medfödda koordinationsförmåga brukar lära sina elever hur de ska hantera den egna kroppen. Eleverna får bara anvisningar vad de ska göra. Vi som har kämpat med fysiska handikapp har ofta lättare att förklara sådant, som rör koordinationsförmågan.” Läs gärna Anders Gernandts fina förord till Sally Swifts bok ”Ett med hästen”!

”En sned ryttare kan inte rakrikta en sned häst” är ett välkänt uttryck. Tänk på att en felaktig sits kan ge tröga, stela, heta, t.o.m. halta hästar! Nu är sitsen ofta en färskvara och ibland kan en situation framkalla en sits, som påverkar hästen negativt. Vi ser ibland ryttare som rider på en ”kaviartub”, d.v.s. pressar fram hästen, och ibland försöker få hästen i den s.k. ”uppförsbacken” genom att luta sig bakåt och pressa upp hästen i handen.

Avslutningsvis ber jag dig fundera på följande: Balans och symmetri för att hitta spänst och harmoni hos både ryttare och häst!

Mvh

Maggi v. Wachenfeldt

Kinda Häst

